

[Poul Dam.]

der er mange, også af de funktionærer, som er væsentlig bedre lønnet, end han var dengang, der føler sig lige så fremmedgjort over for arbejdet og føler sig lige så usikre og utrygge, som han gjorde det. Det er her, der skal gøres noget, og de småforbedringer, som vi forhåbentlig får gennemført i udvalget, betyder i denne sammenhæng ikke stort.

Kjær Rasmussen: Ja, jeg har det ligesom hr. Poul Dam, jeg synes også, at der er blevet talt alt for lidt om principper her ved denne første behandling. Jeg kunne godt have lyst til at indlede med en helt principiel bemærkning om det uheldige i, at lønmodtagerne er spaltet op i en funktionærgruppe og en arbejdergruppe. Det må siges ved denne lejlighed, at der jo findes store grupper her i landet inden for LO-området, som i høj grad savner den tryghed, funktionærerne har allerede nu. Disse problemer løses ikke ved at ophøje et større antal arbejdere i funktionærstanden, således som det konservative partis ordfører, hr. Simonsen, var inde på det. Det løser i hvert fald ikke problemerne for den gruppe, der bliver tilbage.

Folketinget har jo længe været bekendt med, at Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer havde nogle ændringsforslag til funktionærloven. Disse ændringsforslag, stillet op i 15 punkter, blev tilsendt os allerede i marts måned dette år. Når man på baggrund af disse 15 punkter skal prøve på at vurdere de to lovforslag, som vi i dag har til behandling, står det klart, at det socialdemokratiske forslag går længst i retning af at opfylde FTF's krav. Dette lovforslag er vi derfor mest sympatisk indstillet over for.

Regeringens lovforslag derimod holder sig alt for snævert til 20. maj-udvalgets flertalsindstilling vedrørende funktionærers efterløn. Selvfølgelig er det positivt, at reglerne om efterløn nu også kommer til at omfatte en kvindelig funktionærs ægtefælle, men vi synes, at regeringen gennemgående er sluppet for let om ved de øvrige problemer, der jo også er i forbindelse med dette her.

Som et eksempel på den argumentation, der anvendes fra regeringshold, vil jeg gerne lige have lov til at citere fra sp. 1 i bemærk-

ningerne til regeringens lovforslag. Der står følgende:

„Regeringen har på denne baggrund fundet det rimeligt at søge gennemført en begrænset revision af loven, hvorimod der efter regeringens opfattelse ikke på nuværende tidspunkt er behov for en mere gennemgribende revision af loven, hvorved regeringen bl. a. har lagt vægt på, at det foran nævnte udvalg ikke har fundet anledning til at foreslå ændringer i funktionærbegrebet eller i reglerne om organisations- og forhandlingsret.“

Efter regeringens opfattelse er der altså ikke behov for en mere gennemgribende revision af loven. Man kan undre sig over hvorfor, når FTF med sine 15 punkter netop viser, at der er et stort behov for en gennemgribende revision af funktionærloven. Regeringen må altså tjene andre interesser end dem, der er funktionærernes. Og når man ser på, hvad det er, regeringen ikke føler behov for at ændre, ja, så er det jo netop punkter som undervisningsvirksomhed, de af sømandsloven omfattede funktionærer, problemerne om de ældre funktionærer, 120 dages reglen m. v., alle sammen punkter, som arbejdsgiverne ikke synes om at få indført. Og det respekterer regeringen altså, idet den venligst ser bort fra de krav, som funktionærerne har behov for at få opfyldt.

Vi kan naturligvis tilslutte os de få fremskridt, som regeringsforslaget indeholder, men vi vil dog ikke undlade at gøre opmærksom på den demokratiforvridning, som regeringsforslaget bygger på. Lovforslaget er fremkommet på grundlag af en betænkning fra 20. maj-udvalget, nedsat af arbejdsministeriet i 1964. Det, der interesserer i denne sammenhæng, er udvalgets sammensætning. Det har bestået af lige mange repræsentanter for arbejdsgiverorganisationer og funktionærorganisationer med en såkaldt uvildig formand udpeget af ministeriet.

Det, man med rette kan kritisere, er paritetsprincippet, for det giver jo arbejdsgiverrepræsentanterne en uforholdsmæssig stor indflydelse på de indstillinger, udvalget kommer med. Fifty-fifty-representationen er altså fundamentalt udemokratisk. Og bedre bliver det ikke af, at folketinget dernæst lovgiver på grundlag af de punkter i